

Sygn. akt II Cz 219/16

POSTANOWIENIE

Dnia 28 kwietnia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu II Wydział Cywilny Odwoławczy

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Janusz Roszewski

Sędziowie: SO Henryk Haak

SR del. Mariusz Drygas (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 28 kwietnia 2016 r. w Kaliszu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa K. A.

przeciwko pozwanej E. T.

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda na postanowienie Sądu Rejonowego w Kaliszu z dnia 4 lutego 2016r. w sprawie I C 1552/15

postanawia:

1. uchylić zaskarżone postanowienie

2. pozostawić Sądowi Rejonowemu w Kaliszu rozstrzygnięcie o kosztach instancji odwoławczej.

SSO Henryk Haak SSO Janusz Roszewski SSR del. Mariusz Drygas

Dnia 28 kwietnia 2016 roku

Sygn. akt II Cz 219/16

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 4 lutego 2016r. Sąd Rejonowy w Kaliszu zawiesił postępowanie w sprawie. W uzasadnieniu Sąd ten podniósł, iż zarządzeniem z dnia 22 stycznia 2016r. zobowiązał pełnomocnika powoda do podania właściwych danych personalnych pozwanej – adresu i numeru PESEL z uwagi na powstałe wątpliwości co do aktualności wskazanego w pozwie adresu. Pełnomocnik powoda pismem z dnia 3 lutego 2016r. wskazał na obowiązki Sądu w tym zakresie. Sąd I instancji uznał, iż powyższe braki uniemożliwiają nadanie sprawie biegu, wobec czego na podstawie art. 177 § 1 pkt 6 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

Od przedmiotowego postanowienia zażalenie złożył powód K. A.. Skarżący zarzucił błędne przyjęcie przez Sąd Rejonowy zaistnienia przesłanek do zawieszenia postępowania w sytuacji, gdy powód podał adres zamieszkania pozwanej i brak jest podstaw do stwierdzenia, że jest to adres nieprawidłowy. Ponadto zdaniem skarżącego, zawieszenie postępowania stoi w sprzeczności z dyspozycją art. 126 § 2 pkt 2 k.p.c., który nakłada obowiązek podania numeru PESEL na powoda, a nie pozwanego. W ocenie skarżącego nie zachodzą braki uniemożliwiające nadanie sprawie dalszego biegu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie jest zasadne.

Jak wynika z art. 177 § 1 pkt 6 k.p.c., stanowiącego podstawę prawną zaskarżonego orzeczenia, sąd może zawiesić postępowanie, m.in. w sytuacji, gdy na skutek niewskazania przez powoda w wyznaczonym terminie adresu pozwanego, nie można nadać sprawie dalszego biegu. Taka sytuacja w niniejszym postępowaniu nie zachodzi, gdyż powód wskazał adres pozwanej. Pozwoliło to nadać sprawie bieg, w tym doręczać pozwanej pisma sądowe w trybie doręczenia zastępczego przewidzianego w art. 139 § 1 k.p.c. Doręczenie to opiera się na domniemaniu, że pismo sądowe dotarło do rąk adresata i że w ten sposób doręczenie zostało dokonane prawidłowo. Obalenie tego domniemania jest oczywiście możliwe, niemniej jednak tylko takimi środkami dowodowymi, które stwarzałyby pewność bądź choćby wysokie prawdopodobieństwo, że adresat nie powziął wiadomości o miejscu złożenia przesyłki (por. postanowienie SN z dnia 12 marca 2015 r. w sprawie I CZ 6/15, publ. Legalis nr 1213105). Domniemanie to nie zostało w sprawie obalone, co więcej ujawnione dotąd okoliczności – wbrew stanowisku Sądu I instancji - nie nasuwają wątpliwości co do prawidłowości doręczenia na adres podany przez powoda. Przemawia to przeciwko pogładowi wyrażonemu w zaskarżonym orzeczeniu o niemożności nadania sprawie dalszego biegu z uwagi na powstałe wątpliwości dotyczące aktualności wskazanego w pozwie adresu.

W odniesieniu do drugiej podstawy zawieszenia postępowania, a mianowicie niepodania przez powoda numeru PESEL pozwanej podnieść należy, iż powód nie jest zobowiązany wskazywać numeru PESEL przeciwnika procesowego. Zgodnie bowiem z art. 208¹ k.p.c., do ustalenia numerów PESEL osób pozwanych zobowiązany jest z urzędu sąd. Dopiero w przypadku gdy sąd nie dysponuje dostatecznymi danymi umożliwiającymi ustalenie numerów, do obowiązków strony powodowej należy wyłącznie dostarczenie danych niezbędnych do dokonania przedmiotowego ustalenia w myśl art. 177 § 1 pkt 6 k.p.c. Analiza powołanych przepisów prowadzi zatem do wniosku, iż nie istniała podstawa prawna do zawieszania postępowania z uwagi na powyższą okoliczność.

Mając powyższe na względzie, na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c., orzeczono jak w punkcie 1 sentencji. O kosztach orzeczono na podstawie art. 108 § 2 k.p.c.

SSO Henryk Haak SSO Janusz Roszewski SSR del. Mariusz Drygas